

[Rytter.]

Af denne Grund kan vi ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, hvortil yderligere kommer det, jeg har berørt, nemlig Regeringens Magt over Landmandsbanken.

Man kan altsaa ikke paaregne vor Støtte til at gennemføre dette Lovforslag, som vi tværtimod vil modarbejde.

P. Christensen: Under den meget lange Behandling, som denne Sag har været Genstand for i det høje Folketing, har der været Enighed om eet, nemlig at det var meget uheldigt, at Nationalbankens Forhold til Staten, saaledes som det i de seneste Aar har været, fortsat blev opretholdt med den deraf følgende noget usikre Lødsel i Bankpolitikken, i Pengepolitikken. Det har man fra alle Sider været enig om, men ikke desto mindre har det som bekendt ikke været muligt at enes om at gennemføre Lovforslaget. Aarsagen til den meget lange Behandling var, som den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) nævnte, Landmandsbankaktierne; de har været den egentlige Anstødssten, i hvert Fald er der ikke Tvivl om, at de er blevet benyttet som Aarsag. Den ærede Ordfører for Venstre beklagede, at Regeringen, den højtærede Handelsminister, ikke er gaaet videre, end Tilfældet er. Denne Beklagelse kan jeg ikke dele. Jeg maa beklage, at man i det hele taget er gaaet til at indblande dette Spørgsmaal i Behandlingen af Lovforslaget om Nationalbanken. Disse to Ting har, forekommer det mig, ikke noget direkte med hinanden at gøre. Hvis der endelig skulde være nogen Forbindelse derimellem — og jeg har egentlig ikke noget imod, at der var nogen Forbindelse imellem dem —, maatte det dog være en Fordel, at Staten ogsaa har en vis Indfyldelse paa en almindelig Bankvirksomhed, sideordnet med Nationalbanken; deri vilde ligge en betydelig Fordel for Nationens hele Pengepolitik, en Fordel i det praktiske Bankliv; en saadan Indfyldelse kunde ikke komme nogen til Skade, den vilde tværtimod komme alle Parter til gode. Imidlertid er dette jo ikke Tilfældet. Jeg skal ikke have noget at erindre imod den ændrede Stilling, som nu foreligger i Form af Regeringens Tilsagn om at afhænde en Post af disse Landmandsbankaktier.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, at det foreliggende Lovforslag om en Ordning af Nationalbankens Forhold ikke tilfredsstiller Socialdemokratiet som saadant ud fra dets principielle Synspunkter. Det er fuldkommen rigtigt, at der ikke her stilles Forslag om en socialiseret

Bank. Det, som vi fra vor Side maatte ønske, var naturligvis en Statsbank. Vi finder det saare rimeligt og det eneste naturlige, at Landets Pengevæsen var centraliseret i en Statsbank med Statens og derigennem Folkestyrets fulde Indfyldelse paa selve Kernen i Pengevæsenet, men det har ikke været muligt at gennemføre, og det Forslag, der nu foreligger, er altsaa et Kompromis mellem forskellige Anskuelser, et Kompromis, som jeg forstaar alligevel ikke har været tilstrækkeligt til at imødekomme Partiet Venstre, skønt jeg synes, at man fra Regeringens Side er gaaet vidt for at opnaa en rimelig Overenskomst om dette Forhold, der nødvendigvis maatte have en Løsning før eller senere — der er jo ikke saa længe til Oktrojens Udløb. Naar jeg derfor siger, at det ikke ud fra vore principielle politiske Synspunkter er tilfredsstillende, maa jeg føje til, at vi naturligvis fra vor Side accepterer det Kompromis, der nu foreligger, og gaar ind for det Forslag, som den højtærede Handelsminister har fremsat, fordi vi anser det for at være det, som det i Øjeblikket er muligt at opnaa, og man derigennem dog faar en rimelig Ordning.

Men naar den ærede Ordfører for Venstre saa gør gældende, at Statens Indfyldelse i Henhold til det foreliggende Forslag paa den Nationalbank, som nu skal komme, bliver for stor, kan jeg ikke være enig med den ærede Ordfører deri. Den Indfyldelse, som den højtærede Handelsminister i sin Egenskab af kongelig Bankkommisær faar paa den kommende Nationalbank, gaar ikke ud paa andet, end at han ganske simpelt skal paase, at Banken overholder sine Forpligtelser i Henhold til Loven. Det kan dog vel ikke være at gaa for vidt i sit Krav til Statens Tilsynsmyndighed, at den skal paase, at Banken overholder sine Forpligtelser, og andet eller mere sker der ikke i Henhold til § 7. Den kongelige Bankkommisær skal paase, at Banken overholder sine Forpligtelser med Hensyn til Repræsentantskabets Sammensætning og saa naturligvis hele den bankmæssige Virksomhed. Jeg kan ikke indse, at der med Rette kan gøres Indvending herimod, og jeg hilser med Tilfredshed den Indfyldelse, der her gives Rigsdagen. Det er dog i hvert Fald et Skridt i den rigtige Retning, at Befolkningen gennem sine politiske Repræsentanter, gennem sit Folkestyre, faar Indfyldelse paa Nationalbankens Virksomhed. Det hilser jeg med Tilfredshed, og for Bankkommisærens Vedkommende forekommer det mig, at det ikke kan være anderledes, hvis der overhovedet skal være noget Tilsyn. Man